

Αποχαιρετισμός στον Γιάγκο – του Λεωνίδα Κύρκου

Κυριακάτικη Αυγή – 30/11/2003

Με μεγάλη συμμετοχή κόσμου κηδεύτηκε από το Α΄ Νεκροταφείο ο Γιάγκος Πεσμαζόγλου. Μίλησαν για την προσφορά του οι ακαδημαϊκοί Γ. Σκαλκέας, Κ. Δρακάτος, ο Δ. Σιούφας εκ μέρους της Ν.Δ., ο πρόεδρος του ΣΥΝ Ν. Κωνσταντόπουλος και ο Μπάμπης Πρωτοπαπάς. Στην κηδεία παρευρέθηκαν ο Πρόεδρος της Βουλής Απ.Κακλαμάνης, ο επίτιμος πρόεδρος της Ν.Δ. Κ. Μητσοτάκης, από την κυβέρνηση οι Κ.Στεφανής και Τ.Γιαννίτσης, η δήμαρχος Αθηναίων Ντ. Μπακογιάννη. Επίσης οι Π.Αυγερινός, Κ.Δεσποτόπουλος, Γ.Μπαμπινιώτης, Κ.Αλαβάνος, Αντ.Καράς, Ι.Παλαιοκρασσάς, Ν.Γκαργκάνας, Ι.Κωστόπουλος και πολλοί άλλοι.

Ο Γιάγκος Πεσμαζόγλου ήταν ο πιο Ευρωπαίος απ' όλους τους Έλληνες που χειρίστηκαν το θέμα της ένταξης της Ελλάδας στην ΕΟΚ από τα πρώτα βήματα. Βαθύς γνώστης της πραγματικότητας της Ευρώπης, αφοσιώθηκε από τους πρώτους στην ιδέα της Ευρωπαϊκής ενοποίησης κι έταξε σκοπό της ζωής του τον προσανατολισμό της χώρας μας σ' αυτή την κατεύθυνση υπερασπιζόμενος τα συμφέροντα της Ελλάδας. Πίστευε ότι υπήρχε μεγάλο πεδίο για την εναρμόνιση των εκατέρωθεν συμφερόντων, απέκρουε την αντίληψη ότι εμείς έχουμε πάντα δίκιο που οι άλλοι οφείλουν ν' αναγνωρίσουν και γι' αυτό ήταν ένας εξαιρετικά πετυχημένος συνομιλητής και διαπραγματευτής.

Σ' αυτό τον βοηθούσε η στερεή επιστημονική του υποδομή (οικονομικές επιστήμες και νομικά) και η σταθερή φιλοσοφική του αφετηρία ότι το νέο οικοδόμημα πρέπει να εγγυηθεί τη θέση των πολλών.

Απέναντι στους μεγάλους δεν είχε κανένα κόμπλεξ. Συνομιλούσε σαν ίσος προς ίσον και χλεύαζε εκείνους που προσέρχονταν στο τραπέζι κραδαίνοντας το βάρος της χώρας τους. Σ' αυτό τον διευκόλυνε και η τέλεια γνώση και άνετη χρήση των κυριότερων γλωσσών (αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά) πράγμα που ήταν μια ευχάριστη έκπληξη για τους συνομιλητές του.

Όμως, παρά τη φήμη του ως διαλλακτικού, υπήρχαν θέματα όπου ήταν ανυποχώρητος. Ένα από αυτά ήταν η γλώσσα. Υπήρχε η τάση να απωθούνται τα ελληνικά στο περιθώριο ως γλώσσα με λιγότερους χρήστες. Και ο Γιάγκος επέμενε να μιλάει, ιδιαίτερα στο Ευρωκοινοβούλιο, ελληνικά, παρά την ευχέρεια να εκφραστεί σε μια από τις κύριες γλώσσες, προς μεγίστη αγανάκτηση των αρμοδίων.

Ο Γιάγκος Πεσμαζόγλου ήταν ένας βαθύτατα δημοκρατικός και φιλελεύθερος άνθρωπος. Στους κόλπους της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Σύνδεσης Ελλάδας-ΕΟΚ, στην οποία προήδρευε, βασίλευε η συλλογικότητα. Και, παρά τις βαθύτατα αντίθετες απόψεις, υπήρχε κλίμα δημιουργικής δουλειάς και σύγκλισης, χάρις στην πραότητα και τη συναινετική διάθεση του προέδρου.

Ο Γιάγκος ήταν ένας ανυποχώρητος δημοκράτης. Τη χούντα την απέρριπτε και το τελευταίο του κύτταρο και αντιμετώπιζε τους διωγμούς που υπέστη με αξιοπρέπεια και υπερηφάνεια που προκαλούσαν τον θαυμασμό και την έκπληξη ακόμα και αυτών των διωκτών.

Αργότερα ο Γιάγκος Πεσμαζόγλου προχώρησε στην ίδρυση του ΚΟΔΗΣΟ. Δεν ήταν πολύ επιτυχής ιδέα. Σ' αυτή τη συγκυρία της ασυγκράτητης δημαγωγίας, άλλοι είχαν υποσχεθεί «σοσιαλισμό στις 18». Κι ένα ασαφές, μη δημαγωγικό και χωρίς χρονικούς ορίζοντες πρόγραμμα για σοσιαλισμό με δημοκρατία, στηριγμένο στην αφύπνιση και τη συμμετοχή του λαού, δεν προκαλούσε ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Ο Γιάγκος Πεσμαζόγλου θα μείνει στη μνήμη των φίλων του, όσων είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν, ως ένας ευγενής άνθρωπος, ένας ιππότης της δημοκρατίας, ένας δημόσιος άνδρας ανώτερου ήθους, άκαμπτα προσηλωμένος σε υψηλές αξίες, με πλούσια προοδευτικά οράματα, ένας ανιδιοτελής υπηρέτης του καλού, του λαού και της πατρίδας.

Η σκέψη μας υποκλίνεται με σεβασμό στη σορό του και απευθύνουμε χαιρετισμό τιμής στην αγαπημένη του σύζυγο Μιράντα και τους γιους του Στέφανο και Βασίλη.